

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

We need to talk about Bjørn – Bjørn Rasmussen MING

Af

[Victor Ovesen](#)

– 21. september 2015 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Skønlitteratur](#)

Bjørn Rasmussen vækker de døde og bruger deres genfærd til teste psykosens poetiske kraft. Resultatet er det lille monster MING – en vigtig bog, men måske på en anden måde, end man umiddelbart ser.

Citat

En rotte gik i fælden i kolonihavehuset i sommer
den døde ikke med det samme
jeg måtte hakke den over
med en spade
som den mand jeg er
jeg tog et billede af rotten med min telefon
og lagde det på facebook under overskriften:
fars pige
som den mand jeg er
hvis jeg tabte mig 20 kilo
hvis jeg ikke var bøsse
hvis jeg ikke var psykisk syg
ville jeg være den mand
senere fangede vi endnu en rotte
og tre mus
nu er det november
jeg bliver aldrig far

Bjørn Rasmussens tredje bog er både en rapsodi og et mareridt. En hidsig digtsamling, rig på overrumplende poetiske udfald. En bog der dyrker sin egen sprudlende uhygge.

Ligesom sine to forgængere er MING optaget af den seksuelle identitet, og hvilken rolle den spiller i personligheden. Rasmussens jeg-figurer er kønsmæssige outsiders, der slås med at få plads til bare at eksistere, mod hårde eksistentielle odds. Og gennem den kamp kommer en bog som MING også til at handle om almenmenneskelige temaer som bearbejdelse af sorg og behovet for at føle værdighed.

Settingen er Danmark anno lige nu. Bjørn-karakteren (som ligger i klar forlængelse af [debuten](#) Bjørn) er ved at flytte i kolonihavehus med sin vordende ægteemand. Lykken og freden skulle på den måde endelig være ved at falde på. Men så let slipper Bjørn ikke. Han bærer på en tung last af sorg og psykiske komplekser. Og i en solid cocktail af receptmedicin og hashforbrug begynder den afdøde far – Flemming – kaldet Ming – at gå igen. Åbningsdigtet, programmerklæringen, lyder således:

-Jeg skriver/ min døde far/ frem/ i min favn/ og han føder/ fra hænderne/ en lav sol/
en lille gul gummidinosaur/ jeg græder/ som en symaskine/ af glæde

Den døde far er en psykotisk hallucination, men også det, der driver skriften; barnets ophøjede far er digtenes poetiske fiksstjerne. Men han er også et traumatisk tab for den voksne Bjørn at bære rundt på. Det afføder nogle vilde henvendelser: 'far er du der/ jeg har nogle spørgsmål/ er jeg jesus/ er jeg stygge henrietteklausal/ hvad har du givet mig'. Når far en sjælden gang svarer, er det kun i manisk, komisk capslock ('KAN DU GODT LIDE AT VÆRE TYK'). Kampen for at blive rask er en kamp om at komme af med hallucinationerne – og dermed far. Den antipsykotiske medicin kan ligesom 'slukke for ham', gøre Bjørn mere funktionel, men også afskåret og

Behandling af afhængighed

Minnesotabehandling alkohol/piller. Gratis rådgivning - også pårørende

○ ○

Fakta

- Forfatter: Bjørn Rasmussen
- Titel: MING
- Sider: 96
- Pris: 135,-
- Forlag: Gyldendal
- ISBN: 9788702178289

Køb bogen hos [SAXO.com](#)

Tidligere udgivelser

[PYNT \(2013\)](#)
[KROPPEN ER DET ELASTISKE HYLSTER DER OMGIVER HELE LEGEMET \(2011\)](#)

Billeder

emotionelt paralyseret.

For i MING bor poesien potentialer i det psykotiske. Metaforene bliver kreativt absurde, fulde af effektive kollisioner mellem nuttet og klat, sorgfuldt og åndssvagt: 'En stor grøn feta/ regerer mine drømme stadig/ jeg er sat med en lollet font tilsat angst far' eller 'en lille bæver af mørke/ læner sig imod mig'. En stor del af det, der driver læsningen fremad gennem den tunge sorg, er de her små momenter af afsind, formuleret med et knivskarpt vid.

Tit ville de være vildt morsomme, hvis ikke de også var så foruroligende: '(...)er det far/ gud/ er det medicinen/ jeg er så ensom/ jeg er brunhilde med ragekniven/ jeg er heidi for dig far/ jeg er hele lille solens tarm'

For at uddrive dette kompleks, må far/barn-forholdet dekonstrueres på alle tænkelige og utænkelige måder. Der er beskrivelser af 'daddy porn', der er bizarre fødsler, kønsdele, der lugter af døde krabber. Skrappere kost fås sjældent: 'jeg tvinger mine gravide mopser udi abortion/ ved at grovmassere dem på maven'. Åbningen af kroppen – og ikke mindst trafikken ud og ind af den – er stadig Rasmussens poetiske yndlingsfigur.

Bjørn Rasmussen. Fotograf: Frida Gregersen, 2015.

Digteren poserer som sit poetiske jeg. Fotograf: Frida Gregersen, 2015.

MING gør det eneste rigtige og kører helt ud af sin egen tangent. Men dét er, hvis man skal pege på noget, også den eneste rigtige svaghed ved denne bog. Rasmussens *jeg* er i nedbrydning, til gengæld fylder de. Det er simpelt hen ikke plads til andet i hele bogen. Til gengæld gør MING sig så tilgængelig ved, rent marketingsmæssigt, at lave en slags biografisk åbning ind i sig. I et pressefoto ser vi f.eks. forfatteren fremvise de jesuskrokker og tillagte kilo, der refereres til i bogen, med lige dele sensuelt udfordrende og martret udtryk – digteren der poserer som sit poetiske jeg. Og gad vide om ikke bogens bagsidefoto viser os den biografiske Flemming?

Men MINGs største force, og det der gør den vigtig, er imidlertid hverken det særlige poetiske inventar eller dens hidsige stilistik. Det afgørende er det centrale paradoks, bogen er bygget op omkring: længslen efter stabiliteten i de traditionelle strukturer, der ikke kan indeholde én. Rasmussens forfatterskab dyrker nedbrydningen af kønskategoriene – Bjørn leger med kønsbetegnelser, går med parykker og tylskørter, identificerer sig gerne feminint. Og hen ad vejen skal også fars køn nedbrydes – 'vi køber en blå stationcar til 15.000 kroner/ og jeg ser far sætte sig op på kølerhjelm/ og hive en lang rød snor ud af fissen'. Far, der hjem søger én som transkønnet og bizart fatamorgana, bedst som man har købt en familiebil.

På den måde er det rørende og tankevækkende, hvordan MING netop handler om savnet af den mandige identitet, længslen efter faderfiguren. Bogens ubærlige nerve ligger i, hvordan de traditionelle positioner kan pilles fra hinanden, samtidig med at deres emotionelle virkning bliver hængende, som et genfærd af en far, som en umulig længsel.

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Synes godt om 25 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

u

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Digte](#),

- [Hvor mange måder er der at lide på? – Anders Abildgaard IBIS](#) · 22-06-2016
- [Biologisk ubalance – Glenn Christian VIBRIO](#) · 13-06-2016
- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejck Malinowski DIGTERNE](#) · 20-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016

Læs også

- [Det var en mørk og kold nat – Rikke Villadsen og Bjørn Rasmussen 9 PIGER – HESTEN](#) · 09-09-2015
- [Tung som en bogs sværte – Jonas Rolsted ABANDON GREEN LANGUAGE](#) · 08-09-2015
- [LitteraturNu dækker Forfatterskabet på Roskilde Festival](#) · 27-06-2015
- [Tag trusserne af og tis i koppen – Bjørn Rasmussen og Rikke Villadsen 9 PIGER, LIFTET](#) · 09-03-2015
- [I princippet har det ingen ende – Simon Grotrian GOGOILDEN](#) · 05-12-2014

Tags: [bjørn rasmussen](#), [gyldendal](#), [Ming](#)

Om Victor Ovesen

Victor er Cand.mag i Litteraturhistorie, med speciale i blandt andet naturdigtning. Født i Aalborg i 1987, og serielt ulykkeligt forelsket i guitarer han ikke har råd til.

[Skriv til Victor](#)

1 Kommentar

1. [Svar](#)

IngBritt Augusta Christiansen

Posted marts 3, 2016 at 1:01 PM

Fedt digt.

Jeg løber mod boghandleren

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

☐ Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet